

valgets Forslag i denne Retning og har altsaa beroliget sig ved dette, men han har meent, at den eneste Fordeel derved var, at Secondlieutenanter ingen Pensionsberettigelse havde. Dette er jo rigtignot en fuldstændig Misforstaaelse af den høitærede Marineminister, som jeg holder mig overbevist om kun kan beroe paa, at han ikke har havt Leilighed til at gjøre sig tilstrækkelig bekendt med de Debatter, som have fundet Sted angaaende Secondlieutenanters Stilling i Hæren; thi deraf vil det jo sees, at Secondlieutenanterne ingenlunde blive stillede saaledes, at de, fordi de ere blevne Secondlieutenanter, simpelthen skulle kunne rykke op til at blive Premierlieutenanter, men at tværtimod Meningen er, at nogle af dem skulle blive Premierlieutenanter, andre af dem ikke, at nogle skulle hjemsendes, og andre blive i Tjenesten, hvilket er en meget væsentlig Forskjel og en Hovedforskjel. Det er sandelig ikke for Pensionsberettigelsens Skyld, at man har opstillet disse to Classer; men det er af de Ting, som netop ogsaa tyde hen paa et andet Punkt, som vi senere komme til at tage i Betragtning, nemlig Vigtigheden af, at de samme Grundsatninger gjøres gjældende i Hæren og Flaaden. — Det næste Punkt, som jeg skal tillade mig at udtale mig over, angaaer Artilleriet. Den ærede Marineminister henlebede Opmærksomheden paa, at den Paragraph, som Udvalget har indsat, ikke stemmer nøiagtig med den Paragraph, som er vedtagen i Hærloven med Hensyn til Artilleriet. Dette er jo ganske vist Tilfældet; jeg maa kun gjøre opmærksom paa, at det Samme gjælder om den ærede Marineministers Forslag. Sagen er den, at den Sætning, som staaer i Hærloven, har man søgt gennem Flaadeloven nyere at bestemme. Nu har Udvalget foreslaaet at bestemme den paa een Maade, og Ministeren paa en anden Maade; men begge Forslag have den samme Charakter, nemlig nyere at definere Paragraphen. Den ærede Marineminister har meget savnet i Udvalgets Forslag, at der ikke stod, under hvis Ledelse Artillerichefen skal handle, men det er jo en Betragtning, som ikke synes at have mindste Bægt; thi i selve den ærede Ministers Udcast staaer der paa mange Steder slet ikke Noget om, hvem der skal have Overledelsen,

idet det følger af sig selv, at denne anordnes af Kongen. Hvilken Minister der skal lede de forskjellige Forretninger, bestemmes af Kongen, og derom behøver altsaa Lovens Indtættelse at fastsætte. Vort Forslag tilsigter altsaa kun at bestemme, at den Mellemstants, hvorigjennem det Hele gaaer, bliver Chefen for Hærens Artilleri, og det behøver da aldeles ikke at sættes til, at det skal være under Ledelse af Marineministeren, thi dette kan blive ordnet paa en anden Maade. Naar jeg nu nærmere skal begrunde Udvalgets Forslag med Hensyn til denne Sammenbrugging, maa jeg dog først gjøre opmærksom paa, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ibe Valgkreds (Tuxen) idag har udtalt nogen Tvivl om, hvor man har tilsigtet, at Sølaboratoriet skulde hen. Jeg har anseet det for at være givet gennem Udvalgets Forslag, dersom dette bliver vedtaget, at Laboratoriet maatte høre ind under Chefen for Hærens Artilleri, at vi ikke skulde holde et særligt Sølaboratorium, og jeg troer ogsaa, at dette gennem det Forslag, vi have stillet, er tilstrækkelig udtalt, idet vi nemlig have foreslaaet, at der kun skulde være een Løjtnant i dette, idet for Flaaden særlig Institution. Nu har den ærede Marineminister meent, at det vilde være forbundet med forskjellige Misligheder, om man saaledes henlagde Tilbeiebringelsen af visse Artillerisager under Hærens Artilleri. Jeg troer imidlertid, at den ærede Minister i denne Henseende har gjort sig en urigtig Forestilling om de Vanskeligheder, som dermed vilde være forbundne. Den ærede Minister omtalte idag, at det jo i flere Tilfælde slet ikke var Artilleriet, der egentlig opfandt de Vaaben, der skulde bruges, men at de ofte kom fra private Mænd osv., og saa gjaldt det kun om en Anstæffelse, der jo kunde ledes fra Ministeriets Side; han nævnte som Exempel derpaa de Armstrongske Kanoner. Men Sagen er jo den, at dette Punkt slet ikke herved vil blive berørt; thi om man ogsaa fastsætter, at Chefen for Artilleriet skal lede Tilbeiebringelsen af disse Sager, følger deraf aldeles ikke, at Ministeriet jo meget godt ved egen Foranstaltning kan indlede de Handelsforbindelser, som ere nødvendige med